

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 122 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Tredje behandling af lovforslag nr. L 22:

Forslag til lov om særlige fradrag til sømænd m.v.

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 8/6 88. Første behandling 10/6 88.
Betænkning 17/6 88. Anden behandling 21/6 88).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 123 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Tredje behandling af lovforslag nr. L 23:

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Beskatning af sømænd m.v. Ophævelse af lov om sømandsskat).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 8/6 88. Første behandling 10/6 88.
Betænkning 17/6 88. Anden behandling 21/6 88).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 122 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Tredje behandling af lovforslag nr. L 24:

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Beskatning af sømænd m.v. Dansk Internationalt Skibsregister).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 8/6 88. Første behandling 10/6 88.
Betænkning 17/6 88. Anden behandling 21/6 88).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges med 70 stemmer (KF, V, FP, RV, CD og KRF) mod 53 (S og SF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Tredje behandling af lovforslag nr. L 15:

Forslag til lov om ændring af personskatteloven. (Pensionisters personfradrag).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 10/6 88. Første behandling 14/6 88.
Betænkning 17/6 88. Anden behandling 21/6 88).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 120 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Tredje behandling af lovforslag nr. L 16:

Forslag til lov om ændring af forskellige skatteleve. (Fortrykt selvangivelse).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

(Fremsat 8/6 88. Første behandling 10/6 88. Betænkning 17/6 88. Anden behandling 21/6 88. Tillægsbetænkning 21/6 88).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Pia Gjellerup (S):

Jeg skal ikke forlænge diskussionen meget vedrørende dette forslag, men tillade mig at citere et deputationsindlæg, som vi havde lejlighed til at påhøre i Skatteudvalget her i forgårs.

Det var deputationen fra Kommunernes Landsforening, hvor næstformanden, borgmester Evan Jensen, som konklusion på Kommunernes Landsforenings indlæg resumerede landsforeningens synspunkter, idet han kommenterede skatteministerens forslag om, hvordan man skulle realisere projektet om den fortrykte selvangivelse. Evan Jensen sagde:

»Skatteministerens forslag bygger på centralisering i stedet for på decentralisering. Forslaget øger borgernes fremmedgørelse og retsikkerhed. Forslaget giver ikke nogen administrative lettelser, men giver dobbelt arkivering og, hvis der er lige så mange fejl i systemerne næste år som i år, rent kaos.«

Det er synspunkter, som må gøre ret meget indtryk på dem, der sidder og behandler forslagene om, hvordan man kan realisere projektet om den fortrykte selvangivelse.

Vi har ellers oplevet undervejs i behandlingen, at vi har fået forelagt et forslag, som man

har stået meget skræmsikkert på, selv om skatteministeren selv har udtrykt, at det var vanskeligt ud fra lovforslaget alene at forestille sig den fremtidige ordning. Ikke desto mindre har skatteministeren for at uddybe, hvordan han kunne tænke sig det, udsendt en pjece helt på eget initiativ og med eget navn på forsiden, så man i hvert fald ikke kan beskyldte ham for at dække sig bag embedsmænd – og det er i hvert fald rosværdigt.

Heri har skatteministeren – og det er forud for Folketingets behandling af lovforslaget – skrevet: »Med dette som udgangspunkt har skatteministeren besluttet, at der for indkomståret 1988 skal udsendes en fortrykt selvangivelse efter følgende retningslinjer« – og så fremgår det med stor tydelighed, hvordan skatteministeren har tænkt sig at udforme den fortrykte selvangivelse. Skatteministeren har dog også talt om siden hen, at der udelukkende var tale om nogle forestillinger, man har gjort sig, så dette »besluttet« skal altså tages med et gran salt.

På baggrund af enigheden om, at vi bør forsøge – på et tidspunkt i hvert fald – at lave den fortrykte selvangivelse, og på baggrund af, at vi i Socialdemokratiet finder det vanskeligt at bedømme, hvor stor en mulighed skatteministerens lovforslag har for at blive realiseret på en fornuftig måde, vil Socialdemokratiet ikke modsætte sig dets vedtagelse, da der alene i det er tale om en bemyndigelse og ændrede tidsfrister. Men vi vil undlade at stemme, fordi vi ønsker at tilkendegive, at de administrative procedurer, der skal tilrettelægges, fastsættes af skatteministeren på dennes fulde ansvar.

Aagaard (KF):

Fra konservativ side kan vi fortsat støtte gennemførelsen af dette forslag, og vi hæfter os ved, at det, som det allerede er nævnt, er tekniske ændringer, som er den vigtigste bestanddel af det, og at lovforslaget lægger op til en ordning med hensyn til, hvordan det kan udformes.

Der er da ingen tvivl om, at oplysningskortet har været det store debateme under udvalgsbehandlingen. Om det er de vises sten, der er fundet her, vil de efterfølgende forhandlinger, som vi har forstået på skatteministeren at han vil føre med Kommunernes Landsforening, nok vise, altså om det er den rigtige måde at

[Aagaard]

gennemføre det på. Vi må bare være opmærksomme på, at konsekvensen af at udelade oplysningskortet vil være en senere udsendelse af selvangivelse og årsopgørelse og dermed også af udbetaling af overskydende skat, og vi mener, det er væsentligt, at man forsøger at fastholde disse frister.

Det er efter vores opfattelse vigtigt, at vi kommer i gang med denne forenklingsopgave, og at man af hensyn til skatteborgerne giver dem de oplysninger, som skattemyndighederne har, og derfor anbefaler vi fortsat vedtagelse af forslaget.

Glistrup (FP):

Når man stemmer her i Folketinget, stemmer man om én eneste ting, nemlig den lovtekst, som foreligger, og så må man sammenligne den tekst, man skal stemme om, med, hvordan reglerne vil være gældende, hvis tingene bliver forkastet. Det er problemstillingen og udelukkende problemstillingen. Når man har gjort sig denne banalitet klar, er det helt oplagt, at alle 179 medlemmer af Folketinget er enige om, at den tekst, som skatteministeren har fremsat forslag om, forbedrer skatteloven i forhold til, hvad skatteloven er i dag, og hvad den fortsat vil være, såfremt der skulle ske det, at dette forslag bliver forkastet, hvad det dog ikke bliver. Derfor er det besynderligt at høre om alle dem, der nu melder sig som de sidste dages hellige og ikke længere kan fastholde, hvad alle var enige om for 13 dage siden. Længere er det ikke siden, at samtlige otte partier fra talerstolen roste skatteministeren, så han blev helt rød i hovedet, og det skal der meget til. Det var altså faktisk således, at alle otte partier for 13 dage siden sagde, at de ville stemme ja til dette forslag. Nu er der tilsyneladende, eller i hvert fald måske, et flertal i Folketinget, som ikke mere kan vedstå, hvad man sagde ved førstebehandlingen, Folketingets forhandlinger sp. 257 ff.

Det er, da lovteksten ikke har ændret sig siden, ganske besynderligt. Det hænger sammen med, at man, om man så må sige, ikke tænker særlig klart i de fire partier, som har fået disse kvababelser, og så begynder man at tænke på, hvorvidt man er enig med skatteministeren i alle de forskellige politiske tilkendegivelser, han er kommet med i bemærkningerne og andetsteds, om pjecer og flerfarvede tryk, han har sendt ud, og hvad han nu ellers har beskæftiget

sig med. Det vil selvfølgelig være et hårdt krav, hvis man skal have et lovforslag igennem, at man skal være enig med forslagsstilleren i alt, hvad han har sagt med mere eller mindre løsknytning til det emne, som sagen drejer sig om. Der kunne vist ikke vedtages mange lovforslag her i Folketinget, hvis man skulle have en så vidtstrakt enighed.

Når der nu er sket en ændring i opfattelsen, kan man jo spørge: Er det, fordi der er sket en ændring i situationen, foreligger der noget nyt i dag på dette område, som ikke forelå for 13 dage siden? Nej, det gør der ikke. Den, der vil påstå, at der foreligger noget som helst nyt i dag sammenlignet med, hvad der forelå den 10. ds., da vi havde førstebehandlingen, har simpelt hen ikke kunnet følge med i, hvordan dansk skattehverdag har udviklet sig inden for, vi kan vist roligt sige de sidste 50 år – eller 49 år i hvert tilfælde. Det er faktisk sådan, at alle og enhver ved, at det danske skattesystem for længst er kærtret, og hver gang man i en så indviklet mekanisme som det danske skattesystem begynder at indoperere noget nyt som det, skatteministeren her vil gøre, eller i og for sig alt andet nyt, så volder det vanskeligheder, for i forvejen er det altså en sådan Storm P.-maskine – nå, nu vil jeg nødig tale ondt om de afdøde – men altså en så besynderlig ting, der her er tale om, at man ikke kan gøre noget, i hvert fald ikke noget med lidt større rækkevidde, inden for skattesystemet, uden at det yderligere vil forøge kaos.

Derfor er svaret til fru Pia Gjellerup, at hun har så fuldstændig ret i sine betænkeligheder, som hun med fuldstændig samme føje kunne have fremsat ved førstebehandlingen. Det vil gå skævt og det vil gå skidt med indkomstskatten, hvis skatteministerens forslag vedtages. Men det, der er humlen i det, er, at det også vil gå skidt med indkomstskatten, hvis skatteministerens forslag ikke vedtages. Derfor er vi altså i det gamle Søren Kierkegaard-paradoks: »Gift dig, du vil fortryde det; gift dig ikke, du vil også fortryde det.« Præcis det samme gælder, når vi skal sige ja eller nej foran skatteministerens alter her i dag til, om vi vil gå ind i det eller vi ikke vil gå ind i det. Vi kan kun komme til at fortryde det, for det går skævt under alle omstændigheder.

Der er kun én eneste løsning på dette, og den kan siges i to ord: »Ophæv indkomstskatten!« Så havde vi ikke flere indkomstskatteproble-

[Glistrup]

mer, hvis bare man fik det gennemført. Men det er jo de 163 – eller efter Børsen i dag de 153 – medlemmer herinde endnu ikke modne til at forstå, at det er således, at det er dér, man kan finde den. De står stadig på det standpunkt med hensyn til indkomstskatten, som Peter Adler Alberti for 88 år siden terroriserede den parlamentariske kommission til at sige, nemlig at det er en skat, der ikke volder ulykke for nogen som helst. Der er løbet meget vand i grøften siden, men altså ikke for skatteministerens parti; dér gælder det samme i dag som for ham, der dirigerede det dengang. Derfor er situationen faktisk den, at når man vil bevare indkomstskatten, får man bøvl og vrøvl under alle omstændigheder. Men man får noget mindre bøvl, og man får noget senere bøvl. De, der dør i forårets løb, mellem den nuværende selvangivelsesfrist, den 15. februar, og den nye selvangivelsesfrist, den 15. maj, får i hvert tilfælde ikke noget vrøvl med den pågældende selvangivelse. De, der lever til efter den 15. maj, kan da i hvert tilfælde have en god vinter og en dejlig påskeferie ved, at man altså udskyder fristerne, for det er jo i og for sig det eneste, det går ud på. Man udskyder nogle ubehageligheder. Og tænk, at man i det danske Folketing ikke kan samle et enstemmigt flertal for et forslag, der har ét eneste indhold, nemlig at nogle ubehageligheder udskydes! Det skulle man da virkelig tro at man kunne blive enig om i Danmark i hvert fald. De, der ikke stemmer ja til dette forslag, handler imod den danske nationalkarakter.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg vil blot gøre hr. Glistrup opmærksom på, at ubehagelighederne nu efter skatteministerens forslag vil komme to gange og ikke kun én gang. De vil komme til sædvanlig tid, og så vil de komme igen et par måneder efter.

Hr. Glistrups hukommelse er jo berømt, men i denne sag har den spillet ham et puds, nemlig i forhold til at kommentere andres holdning ved førstebehandlingen.

Jeg sagde under førstebehandlingen:

»Det fremgår ikke af lovforslaget, om ministeren agter at fastholde udbetalingen af overskydende skat . . . omkring maj. Dette ville være af stor betydning for den enkelte skatteydere fulde forståelse for det nye system. Det håber vi at få afklaret.« (Folketingstidende 1987-88, 2. samling, sp. 257).

Og lidt senere sagde jeg:

»Vi ser derfor hen til en positiv udvalgsbehandling, hvor det skal fastslås, at tidligere opnåede fordele ved fremrykket udbetaling af overskydende skat og opgørelse over restskat inden fristen for frivillig indbetaling kan fastholdes sammen med en bedre selvangivelse.« (Sammesteds sp. 258).

De forhold er ikke just blevet afklaret positivt under den udvalgsbehandling; der er foregået. Tværtimod har vi fået konstateret, at det er meget uafklaret, om man for en større gruppe af befolkningen ville kunne fastholde en service svarende til den, vi har nu. Vi mener altså ikke, vi skal indføre et nyt system, hvor vi ikke er nogenlunde sikre på, at det vil være bedre end det system, vi har nu.

Derfor har vi under udvalgsbehandlingen ment, at de forskellige spørgsmål, som vi har lagt vægt på, var så uafklarede, at det er korrekt ved tredjebehandlingen at meddele, at vi ikke ønsker at have del i det administrative ansvar, som ministeren har for dette lovforslags udførelse i livet, men det kan jeg altså konstatere at hr. Glistrup godt vil.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Når man citerer en tekst, er det en god egen-skab, at man citerer det centrale og det operative i teksten og ikke springer det over og tager nogle indledende og afsluttende bemærkninger, specielt når man citerer sig selv, som fru Pia Gjellerup gjorde det. Hvis hun havde citeret fuldstændigt, hvad hun sagde, eller det afgørende, var det nemlig blevet sagt med hendes smukke og ikke min grimme røst. Det, der var det afgørende i fru Pia Gjellerups tale, sp. 258, linje 4, er følgende:

»I Socialdemokratiet støtter vi forslaget for at give befolkningen en lettere og bedre selvangivelse, der efter en indkøringsperiode vil være en god løsning for det store flertal af Danmarks befolkning.«

Altså med andre ord klart og ubetinget, at Socialdemokratiet støttede, og at der så altså ville være en indkøringsperiode med både lidt bøvl og besvær, og det ved vi jo allesammen at der selvfølgelig vil være. Men den begrundelse, som fru Pia Gjellerup nu giver, er aldeles uholdbar, nemlig at hun sidder i dette Folketing, der styrer dette land, endda som repræ-

[Glistrup]

sentant for det største af samtlige Folketingets otte partier, og så bare siger: Vi løber fra vores ansvar, vi skubber det over på skatteministeren, der er ansvarlig for det. Nej, skatteministeren er minister, han er tjener, han er tjener for et Folketing, han er ikke ansvarlig for noget som helst. Det er Folketinget, der er ansvarligt for, at alle ting bliver ordnet ordentligt i dette land, herunder også problemerne med, hvordan folks selvangivelser skal være. Uanset hvad skatteministerens chef, statsministeren, end forsøger at fortælle af historier til Det Politisk-Økonomiske Udvalg – hvor fru Pia Gjellerups partifæller ikke plejer at tro på det, når det er i et andet udvalg – er det altså således, at skatteministeren ikke har noget at gøre selvstændigt, han har at lystre. Derfor holder fru Pia Gjellerups begrundelse ikke.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Fru Pia Gjellerups bemærkninger undrede mig lige så stærkt i dag, som de undrede mig ved andenbehandlingen. Dette lovforslag drejer sig, som hr. Glistrup så kraftigt har understreget det, alene om at flytte nogle tidsfrister.

Fru Pia Gjellerup slog med stærk røst fast, at administrative procedurer skal fastsættes af skatteministeren på dennes fulde ansvar. Det synes jeg er en rigtig, men også ganske interessant udtalelse. Hvor ville jeg ønske, at Socialdemokratiet ville leve op til den i mange andre sammenhænge. Socialdemokratiet er faktisk heller ikke blevet bedt om at tage et ansvar for de administrative procedurer. Socialdemokratiet er alene blevet bedt om at tage stilling til et forslag om at flytte nogle tidsfrister, som er nødvendige for at kunne gennemføre en fortrykt selvangivelse, og det er mig fuldstændig uforståeligt, at Socialdemokratiet ikke kan stemme for et helt nødvendigt forslag, som er nødvendigt for at gennemføre en reform, som jeg tror at rigtig mange mennesker ser frem til, nemlig at vi kan få en selvangivelse, hvor de oplysninger, som skattevæsenet er i besiddelse af, er trykt på selvangivelsen, når borgerne modtager den. Jeg må altså sige, at for mig spiller hensynet til borgerne, hensynet til skatteyderne, så stor en rolle, at det bør veje tungere end en diskussion om, hvor nogle rent praktiske opgaver vedrørende håndtering af en selvangivelse skal løses, om det skal ske i en kommune eller i Statsskattedirektoratet.

Det får mig så også til at sige til fru Pia Gjellerup, at der har været og der vil blive drøftelser med kommunerne, for en reform som denne kan naturligvis ikke gennemføres uden i et meget nært samarbejde med kommunerne. Det har jeg understreget under udvalgsarbejdet, og det vil jeg også gerne understrege her, at en sådan reform naturligvis vil blive gennemført i et snævert samarbejde med kommunerne. Lad mig så endnu en gang for en sikkerheds skyld slå fast, at der i dette ikke ligger nogen centralisering af skatteopgaven. Ligningsopgaven, servicen over for skatteyderne, ligger og skal fortsat ligge i den enkelte kommune; det er en decentraliseret skatteopgave, som jeg lægger stor vægt på, og det forandres der overhovedet ikke ved med den reform, vi her åbner mulighed for. Den store fordel ved denne reform er den forbedring af skatteydernes retssikkerhed, som ligger i, at de fremover kan se på selvangivelsen, hvilke oplysninger skattevæsenet har registreret.

Bente Juncker (CD):

Centrum-Demokraterne skulle redegøre for deres stilling ved tredjebehandlingen. Jeg vil først sige, at vi også har bemærket borgmester Evan Jensens indlæg, dels under udvalgsbehandlingen, dels i den skriftlige form. Hr. Evan Jensen er noget uenig med sin partifælle skatteministeren, men det skal nu ikke hindre os i CD i at sige, at vi helt og fuldt er klar over, at skatteministeren har det administrative ansvar for dette, og at det, vi stemmer om, er nogle flytninger af nogle tidsfrister osv.

Alene det kan også give en masse administrativt besvær, og jeg vil gerne bede skatteministeren om at svare på, om skatteministeren vil give kompensation til kommunerne, hvis det viser sig at være et administrativt kaos. Hvilken stemme vi vil give til dette, er selvfølgelig lidt afhængigt af, hvad skatteministeren svarer.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg skal her gerne gentage, hvad jeg var inde på under førstebehandlingen, at vi er positive over for forslaget, men når jeg tager ordet nu, er det for at bede skatteministeren kommentere det, der er kommet fra skatteministerens partifælle borgmester Evan Jensen, der i sit indlæg – jeg citerer nederst på side 20 – siger følgende:

[Kofod-Svendsen]

»Bortset fra, at borgernes retsikkerhed øges, betyder forslaget også, at man har forladt tanken om, at opgaverne skal løses så tæt ved borgerne som muligt, det vil sige decentralisering. Skatteministerens forslag bygger ensidigt på en centralisering af store dele af skatteopgaven. Det betyder også en fremmedgørelse af borgerne i forhold til det offentlige, når den nærmeste kontakt bor i København.«

Jeg vil gerne bede skatteministeren om her fra talerstolen at kommentere dette indlæg. Jeg er helt enig i, at det er skatteministeren, der har det administrative ansvar, men når en så væsentlig kritik kommer fra en borgmester, synes jeg, at det er naturligt, at vi får en kommentar her under debatten, og det vil jeg gerne anmode skatteministeren om.

Pia Gjellerup (S):

Skatteministeren udtalte, at han undrede sig over mine bemærkninger her ved tredjebehandlingen i mindst lige så høj grad, som han undrede sig over dem ved andenbehandlingen. Det skyldes, at vi i forhold til førstebehandlingen mellem første og anden behandling har fået klarhed over, hvilke ting der ikke er afklaret. Når skatteministeren decimerer lovforslaget til udelukkende at handle om bemyndigelse og om tidsfrister, siger han også, at man dermed skal se fuldstændig bort fra bemærkningerne, som jo dog er ret fyldige, men altså ikke mere fyldige, end at skatteministeren selv i et brev til formanden for Kommunernes Landsforening har skrevet:

»Det er efter min mening meget vanskeligt alene ud fra lovforslaget at forestille sig den fremtidige ordning. Publikationen er derfor tænkt som et supplement til lovforslaget.«

Det var den publikation, jeg roste skatteministeren for i mit første indlæg, en publikation, som viser, hvor mange problemer der faktisk står tilbage i forhold til at gennemføre den fortrykte selvangivelse.

Vi mener ikke, at man blot kan se bort fra bemærkningerne i et lovforslag, og vi mener heller ikke, at man kan se bort fra store pjecer udsendt af Statsskattedirektoratet og skatteministeren i forening, som angiver den måde – meget professionelt – hvorpå man vil gøre det, når man samtidig deri kan se, at det vil indeholde ganske overordentlig store problemer, problemer på linje med dem, der er skitseret af Kommunernes Landsforening.

Så siger skatteministeren, at han finder det rigtigt, at skattevæsenet udsender en selvangivelse med de oplysninger, skattevæsenet ligger inde med. Jamen i denne sag er der vel at mærke også tale om, at man ikke kalder tingene ved deres rette navn, og derfor kommer vi til også at diskutere forbi hinanden.

Det, en skatteyder normalt vil opleve som sin selvangivelse, er de første oplysninger, som skatteyderen bliver bedt om at afgive til skattevæsenet. Disse første oplysninger skal skatteyderen som i dag afgive senest den 15. februar. De oplysninger kaldes ikke en selvangivelse, men et oplysningskort. Derefter vil der udkomme et bilag til den årsopgørelse, vi kender, og det er det, man så kalder den fortrykte selvangivelse. Det gør jo, at det er vanskeligt at tale om det, for vi kommer til at sige selvangivelse, når det kaldes et oplysningskort, og så kan vi altså jonglere med meningerne, som det nu falder den enkelte for godt.

Vi mener, at skatteyderne, når de skal indgive oplysninger til skattevæsenet, skal kunne se, hvad skattevæsenet har af oplysninger om dem. Det er vist det, de fleste forstår ved en fortrykt selvangivelse, og ikke et kort som det, man har set i denne pjece, hvor der så smukt står »et variabelt oplysningskort«. Jeg vil glæde mig til – hvis det bliver sådan, at skatteministeren tør – se folks ansigter, når de i januar næste år får et variabelt oplysningskort. De vil opleve det som en fuldstændig anonymiseret selvangivelse. Det vil bestemt ikke blive opfattet som en lettelse.

Derudover er der en række problemer i forhold til fastholdelse af udbetalingen i maj af overskydende skat og opgørelse af restskat inden udløbet af fristen for den frivillige indbetaling. Det er problemer, som vi mener vi skal have fuldstændig klarhed over, inden vi vil give tilsagn også til bemærkningerne i et lovforslag, og det har behandlingen her mellem første, anden og tredje behandling bestemt ikke givet anledning til at vi har kunnet være beroligede over.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Først må jeg jo konstatere, at fru Pia Gjellerup endnu en gang ikke forholdt sig til selve lovforslaget, men kun til de administrative procedurer, som hun mener skatteministeren har ansvaret for.

[Skatteministeren]

Så var der stillet to spørgsmål. Først svar til fru Bente Juncker, som spørger mig, om skattevæsenet vil få tilført de ekstra ressourcer, som er nødvendige for at gennemføre denne reform. Det, der ligger i det, er jo, at Statskattedirektoratet fremover skal håndtere nogle rent praktiske funktioner omkring den fortrykte selvangivelse. Jeg kan bekræfte over for fru Bente Juncker, at Statskattedirektoratet naturligvis vil få tilført de ressourcer, som er nødvendige for, at den opgave kan klares. Det økonomiske mellemværende, der så i konsekvens af dette er mellem staten og kommunerne, forhandles i øjeblikket mellem regeringen og kommunerne.

Hr. Kofod-Svendsen bad om en kommentar til det, der er ført frem af Kommunernes Landsforening vedrørende decentralisering og centralisering. Det vil jeg meget gerne svare på, for jeg lægger stærkt vægt på at understrege, at jeg går ind for den decentraliserede skatteopgave. Den decentraliserede skatteopgave ligger i dette, at ligningsopgaven varetages i kommunerne. Den ligger i dette, at servicen over for skatteyderne ligger i kommunerne, altså at skattevæsenets daglige ansigt over for borgerne er den kommunale skattemyndighed. Det er en meget værdifuld ting. Den skal der værnes om, og det vil jeg gøre.

Det, denne sag drejer sig om, er alene et spørgsmål om, hvor den rent praktiske håndtering af selvangivelserne skal finde sted, om jeg så må sige: Hvor skal kuverterne slikkes? Skal det ske i kommunen, eller skal det ske i Statskattedirektoratet? For mig drejer det sig om, at det sker på det mest hensigtsmæssige sted. Jeg tror, at skatteyderne stort set er ligeglade med, hvem der håndterer selvangivelsen praktisk. Det, skatteyderne lægger vægt på, er, at det selvangivelsen fremgår, hvilke tal skattevæsenet har, og det er det, denne reform indebærer.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Nu gennemføres der i disse tider med den nye regering mange nye mærkelige procedurer. Jeg ved ikke, om det er en yderligere ny procedure, når en skatteminister eller en anden minister kommer med et lovforslag, som i sin tekst alene betyder nogle fristforskydninger eller en bemyndigelse, at vi så i vores stillingtagen skal se fuldstændig bort fra, hvordan man agter at benytte de fristforskydninger eller bemyndigelser. Det er faktisk det, skatteministeren siger.

Så er der endnu et spørgsmål i forbindelse med fru Bente Junckers spørgsmål og i forlængelse af den besvarelse, som skatteministeren gav. Jeg vil godt have skatteministeren til at bekræfte, at dette ikke handler om, at kommunerne skal have nogle flere penge, men om, at staten over bloktilskuddene vil inddrage nogle penge fra kommunerne. Derfor er det, der forhandles om, ikke, hvor meget kommunerne skal have i compensation, men hvor meget man skal tage hos kommunerne. Jeg vil samtidig bede ministeren bekræfte, at vi til Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg af Kommunernes Landsforening har fået oplyst, at den mener, at det er i strid med det udvidede totalbalanceprincip, at man overhovedet vil inddrage administrative besparelser i bloktilskudsreguleringerne.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg kan blot konstatere, at skatteministeren mener, at i et ganske kort lovforslag skal man tage stilling til de halvanden side, lovforslaget fylder, og ikke tage stilling til de 5 siders bemærkninger plus en omfattende, presseorienteret pjece, som udkommer i samme sammenhæng, det skal man fuldstændig se bort fra herinde. Det mener jeg ikke man kan, og det tror jeg heller ikke man vil mene andre steder end for skatteministerens eget vedkommende i denne sag.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Afstemning***Lovforslaget**

vedtoges med 67 stemmer (KF, V, FP, RV, CD og KRF); 52 (S og SF) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Tredje behandling af lovforslag nr. L 2:

Forslag til lov om ophævelse af lov om afgift af renter af forbrugslån for 1987. (Ingen kartoffelskat).